

מסורת הש"ס

[illegible]

מוסף תוספות

ברשות מוכר לא קנה. רמב"ם
קרקע. ב. דדילמא.
מוס' הר"ש. ג. שאני
נותן לה ואח"כ חזר ואמר
כנסי שטר חוב זה
מגורשת, לאמל לא אמר
לה הר"י גיטן ולא היר את
מותרת לכל אדם. מרדכי
ממכ. ד. [ולשם] מה אנו
צריכין לדיבור, מה לנו אם
אינה יודעת. מאיר קדושין
ו ע"א ד"ה אף בגירושין.

בסמך רי"ד

[illegible]

שם שם לווי. כולוה פיסלם מיקרו ואי הוי להאי שם לעצמו הוה ליה
 אצל במטה שלה. אע"פ שצמח צימו מגורשת וקא
 סלקא דעמינן טעמא משום דקסבר כליי של לוקח ברשות מוכר קונה ספק
 ההגמון למוכו לבעלי ופלוגמא היא בצ"ב (פס"ה): דגבוי י'. דהוי רשומא
 לנפשיה וכל חשיב ההוא אירא רשומא
 מוכר לבצל את רשות הכלי: והא אינה
 ממקום כרעי. מוכרים לאלץ: ה"א
 לא קפדי אינשי. הואיל
 מן הארץ עשרה ט' שנוה להשתמש
 קשור אע"פ שאינה תלויה.
 נגדרת בקרקע וקשור בה. ולא
 תלויה אע"פ שאינה קשורה ט':
 ווע"פ ט' שמונ בקרקע
 על כל מקום מושב
 ועד עכשיו היה אותו מקום קנוי
 למוכר קלמס. לכן אינו מקפיד
 על בית קלמס. תלוי נמי
 דמשום דלמינו מקפיד הוא מדקמי
 כקלתה שמיחד
 שמהכנים אשמו לתוך
 על מנת להיות כלי תשמישה
 הוא מכניסה: טסא.
 זלע"ז: ופ"ת' עד שיאמר
 אחר שזה ליה
 קוראה והרי הוא
 קוראה בו רואה שהוא
 גיטין
 גיטין מעל גבי

יְמוּכָר כְּלָתוֹת ר' יוֹחָנָן
לֵה מְקוֹם כְּלָתָהּ קְנוֹי
יִוְחָנָן יִלְפִי שְׂאִין אֲדָרָב
חִיקָה וְלֹא עַל מְקוֹם כְּ
אוֹ לְתוֹךְ כָּל דָּבָר שֶׁ
לְאִיתוּי מֵאִי לְאִיתוּי
חֹב זֶה אוֹ שִׁמְצָאוֹ
הָא גִיטִיךְ יִנְתֵּן בִּידָה
שִׁיאֲמַר לֵה הָא גִיטִיךְ
גִּיטִיךְ מַעַל גְּבִי קִרְקַע
אִימָא שְׁשִׁלְפְתּוּ מֵאֲחָהּ
דְּעֶרְק לֵה חֲרִיצִיהּ
שְׁשִׁלְפְתּוּ מֵאֲחָרוּי קִמְ
דְּבִי רְבִי רְבִי שְׁמַעֲ
וִיחֲזוֹר וִיתֵנְנוּ לֵה וִינְתֵּן
וְהָרִי הוּא גִיטָה אִינוּ
אַלְעוֹזר אוֹמַר עַד שִׁיטִּי
דְּאִי אִיתִמַר בְּחֶךְ קָמַי
נִתֵּן בִּידָה וְהָיָא יִשְׁנָה
אַלְעוֹזר וְאִי אִיתִמַר בְּרֵי
לֵיה דְּרַבִּי צְרִיכָא אִמְרִי
גַּם נִיעוֹר אִינוּ גַּם דִּדְ
הָרִי זֶה גַּם אִמְאִי ר' ר' ^ד
שְׂאִינִי וְהָא אִמְרִי ^ה
^ה וְהִלְכְתָּא בְּכַפּוֹת
לֵה מְגוּרֶשֶׁת קְרוֹב לֵה
לִבְנִי לְעֵינֵי קְדוּשִׁין ^ה
לֵה קְרוֹב לְמִלּוּה זָכָר
שְׁנֵיהֶם יִחְלֻקוּ: ^ה **גַּמְ**
אַרְבַּע אֲמוֹת שְׁלֵה זֶה
מִחְצָה עַל מִחְצָה אִינוּ
בְּאַרְבַּע אֲמוֹת יִלְיָחֲזִין
וְהָא אִי אֲפָשָׁר לְצַמְצֵם

היה הוא וגם אינו טע עד שיאמר לה היה זה גיטן נתן בידה והיא ישנה ונתעוררה קוראה ויאמר לה היה זה גיטן: אז שמצאתו מאחוריו וכי אמר לה היה הוא גיטן מאי היה טלי גיטן? טלי גיטן מלא? קודקע לא אמר כלום ברעיעתו נתן בידה והיא הכנה נמי לא איהו יחיד? וכן הענין והיא ובידה לא צריכה דעיית' לה חריציה ושלפתיה ועיקמה מתני' שעיקם כן לאמר לה כנסי איני' אז ושלפתו מאחוריו קוראה והיא איה גיטה איהו טע? ושיאמר לה כן אלעזר איהו אינו טע ושיטלנו ממנה וחזרו ויחנה לה ויאמר לה היה זה גיטן קודקע? וכן היה לא הגרישה בדבר ואולי היה מרדית' לעינים קודם לכל שילעם גירושין ולא נחמה לה לעזר' (לעדים) לא לאמר לה בעשיה היה זה גיטן כן כשתני' בידה איהו ישנה יש כאן נתנה לה ואמרה לה היה זה גיטן ומפני זה עשה התנא זה מסיבוכ' אמר לה כנסי שטיח' זה ולא שני ותננו בידה כנסי' ושמטורתי' וזו" טע נערר ושמטורתי' אינו טע הדיה לה חצר השמטורתי' א' הלה והלכת' כבודת' משנ' היה עומדת בידה וירוק לה קרוב לה מצר המצור קרוב לו לה חייב מחצה על מחצה שניהם יחולקו היתה עומדת על ראש הגג ורוק לה כיון שהגג

והכל דל"א מיה שאלה הדין לעדים כן נרר שיאמר לה בעשיה איהו זה גיטן וכו'.

הזורק פרק שמיני גיטין

אמקום ברעי לא קפדי אינשי. לכל הפחות באשמו וכן באור
המטה: **בגוץ** שקללתה תלויה בה. וא"ת ומיפשוט
איפכא א' מדמתרני כל הני אמוראי וזהמוכר את הספינה (ב"ב דף טז פה):
רוצה לפשוט מדברי אמוראי ואינו יכול ויש לומר דהבא לכוונה מספקא

להו אלף דדחו למתני דלא נפשוט מינה
 א"כ אפי' בעלמא כליו של לוקח ברשות
 מוכר קנה הכא לענין גט לזרזוקה
 קאמי לא קנה: **מקום** חיקה קניו
 דה. וא"ת פשיטא דהא חיקה הוי
 ממנע צדיק ואומר ר"י דר' יוחנן קשורה
 ותלויה ביה ומיירי כשבעמיה נגררין
 בצדק והשתא אי לא טעמיה דמקום
 חיקה קניו לה לא הוי מהני מידי כיון
 דאינה קשורה ותלויה: **א"כ** גט עד
 שיאמר דהא גיטך. ר"י היה מזהיר
 לנותן גט לאשתו לומר הי גיטך וגם
 הרי את מותרת לכל אדם כדמשמע
 בהמגדל (לקמן דף פ"ה:) שהיו רגילים
 לומר ג"כ וכן דין ומיהו קשה לדבזוקיה
 (על דף נה.) משמע דלאפילו לא אמר
 כשר גבי מעדותו של רבי יוחנן בן
 גודגא נשמע אמר לעדים ראו גט
 זה וכי' וי"ל דהסת' נמי אחר כך
 יגידו לה העדים שהיא מגורשת אף
 על פי דהאשה מתגרשת בעל כרחיה
 מכל מקום צריך לומר לה הי גיטך
 והרי את מותרת לכל אדם שדמע
 שהיא מגורשת ולא תסת' חזרת
 דבעינן שהיא משלחה ואינה חוזרת:

מקפיד לא על מקום
 תה תניא גמי הכי זרקו לה לתוך חיקה או לתוך קלתה
 יא כקלתה הרי זו מגורשת כל דבר שהוא כקלתה
 סקא דאכלה בה תמרי: **מתני'** האמר לה כנסי שטר
 אחורורי קוראה והרי הוא גיטה אינו גט עד שיאמר לה
 יא ישנה ניעורה קוראה והרי הוא גיטה אינו גט עד
 גמ' כי אמר לה הא גיטיך מאי הוי הוה ליה טלי
 אמר רבא טלי גיטיך מעל גבי קרקע לא אמר כלום
 וי שלפתו גמי הא בעינא ונתן בידה יוליכא לא צריכא
 לפתיה תניא גמי הכי אמר לה כנסי שטר חוב זה או
 תו והרי הוא גיטה אינו גט עד שיאמר לה הא גיטיך
 בן אלעזר אומר לעולם אינו גט עד שיטלנו הימנה
 לה הא גיטיך נתנו בידה והיא ישנה ניעורה וקוראה
 ש עד שיאמר לה הא גיטיך דברי רבי רבי שמעון בן
 הימנה ויחזור ויתנו לה ויאמר לה הא גיטיך וצריכא
 תא בההיא קאמר רבי משום דבת איגרושי היא אבל
 לאו בת איגרושי היא אימא מודי ליה לרבי שמעון בן
 בהא קאמר ר' שמעון בן אלעזר אבל בהך אימא מודי
 רבא כתב לה גט ונתנו ביד עבדה ישן ומשמרתו ה"ז
 א ליה חצר המשתמרת שלא לדעתה ישן ומשמרתו
 מהלכת היא וחצר מהלכת לא קנה וכי תימא ישן
 א כל שאילו מהלך לא קנה עומד ויושב לא קנה
מתני' היתה עומדת ברשות הרבים וזרקו לה קרוב
 נה מגורשת מחצה על מחצה מגורשת ואינה מגורשת
 לענין החוב אמר לו בעל חוב זרוק לי חובי וזרקו
 המלוה קרוב ללוה הלוה חייב מחצה על מחצה
 היכי דמי קרוב לה והיכי דמי קרוב לו אמר רב
 קרוב לה ארבע אמות שלו זהו קרוב לו היכי דמי
 ר' שמואל בר רב יצחק כגון שהיו שניהן עומדין
 מי מינייהו קדים וכי תימא דאתו תרווייהו בהדי הדדי
 אלא אמר רב כהנא הכא בח' אמות מצומצמות עסקינן

דכי אמור רבנן חזרו של אדם קויה לו, לאו בחצר מהלכת אמור, דשאי מק
ייד, ורנא גופיה אמרה דלא קי בשנים ואחזין (לעיר בא). כל שאילו מהדך לא קנה. כלום
דחזר הוא ואינו קויה צמורת חזר (ב"ב ט). בכפרות. כגון שהעדר כפות שאינו ראוי
לדאון ראוי להלך (לעיר בא).

הכריז מחברו ו"כ ש' אתם מתגי' ומחלוקת דברייתא דהלכה כסתם דיוקא בכנסי שט"ח
 ע"פ שאמר לאלה נכסי ש"ח"ז והיתה מבורשת כדלפינן (לעיל ה'). מפורשו של ר' יוחנן
 אמר מפני שאניה יכולה לשמורו ואמר לה הן גיטך דהוה לא אבל אלה נחנו לה
 ונטו נט לאשטו לשמורו ואח"כ אמר לה הן גיטך מבורשת שאילו היה הדין לט"ט
 לא' לדעתה ישן ומשמרתו היה זה גט אמאי חצר מהלכת היא וחצר מהלכת לא קנה וכו' ישר
 חסד מהחצר על מוצאה מבורשת ואינה מבורשת כן לענין קדושין וליציג החזות בנכס
 לאורו הגה ה"ז על מבורשת ואינה מלפסלה ור' יוחנן מלפסלה ור' לוי על מבורשת הגה ש

עין משפט
נר מצוה

מו א ב ג מיי פ"ה
 מהלכות גירושין ה'י
 ח סמג עשין נ טוש"ע
 אה"ע סימן קלט סעי' י:
 ד [מיי] פ"ד מהל' מכירה
 ה"א טוש"ע חו"מ ס' ר
 ס"ד

מו"ה מ"י פ"א שם הלכה
 ט סמג שם טו"ש"ע
 אה"ע סימן קלו סעיף א
 וסימן קלח סעיף ד:
 י"ד ו מ"י שם סמג שם
 טו"ש"ע שם סימן קלח
 סעיף ג:
 י"ח ז ה ט מ"י שם הל'
 יב טו"ש"ע שם סעיף
 א:

יִצְחָק י מִיִּי פ"ה ש"ס ה'ל' י
סמג ש"ס טו"ש"ע
נאה"ע סימן קלט סעיף טז
וסעיף יז:

כ ב כ' טוֹשֵׁעַ שֶׁס סָעִף יָגֵר
כב א מִי פִדְ מַהֲלֵי
 אִשׁוֹת הִלְכָה כֹּסֶם
 סָמָג עֲשִׂין מִה עֲשִׂי
 אִהֵׁעַ סִימֹן ל סָעִף הֵ:
כב ב מ מִי פִטְרִין מַהֲלֵי
 מֵלוֹה וְלוֹה הִלְכָה א
 סָמָג עֲשִׂין קֹד טוֹשֵׁעַ כִּ״מ
 סִימֹן לֹכ סָעִף א:
כב ג מ מִי פִ״ה מַהֲלֵי
 גִירוֹשִׁין הִלְכָה יֹג
 סָמָג עֲשִׂין ג טוֹשֵׁעַ אִהֵׁעַ
 סִימֹן קֹלֵט סָעִף ד וְעִינִי
 כִּמֵּ״מ וְכִ״מ:

הגהות הב"ח

(א) גמ' והלכתא זכפות.
נ"צ עי' לעיל צפ' שני צדף
כא. :

עזי רעז"י

שק"א. שק.

זמפ רעז"י

[illegible]

ונתן בידה ^(א) והיא ישנה
גורגודא דלא בעינן דעת
וזה לשם פקדון נתניה זו
מאמינה ולחזור וליתנו לשם
אמי האמר ורא כל שאני לו
ק לי חובי וירקו לו קרוב
או נמחק הרי זו מגורשת